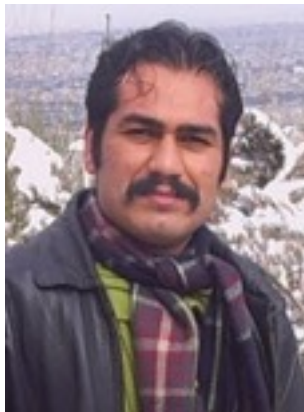

علیرضا داودی و روبان ۸ مارس

یکی از خواص فیس بوک یادآوری خاطرات تلخ و شیرین گذشته است. چند روز پیش عکس روبان ۸ مارس که یادآور روزهای پرتلاش ما برای شناساندن روز جهانی زن به جوانان مقیم ایران بود من را برد به خاطرات سال ۸۵. در یک شب سرد زمستان سال ۸۵ طرح روبان به ذهنم خطور کرد. با رویانی که دور یک جعبه شیرینی بسته شده بود آنرا درست کرده و اسکن کردم. یکی از فرزندانم شعار زنده باد آزادی زن را بر روی آن نوشت. روز بعد به مرکز شهر رفتم و روبان قرمز تهیه کردم و با کمک رنگ سفید و سوزن قفلی یک روبان واقعی درست کردم. بلافاصله چند نمونه از آنرا برای استفاده در تلویزیون سازمان آزادی زن ارسال کردم. رئیس سازمان آزادی زن، آذر ماجدی بارها آنرا به یقه لباسش زد و از لزوم استفاده از آن در روز جهانی زن صحبت کرد. با تلاش و پشتکار زیاد و کمک شراره نوری بسیاری از وبلاگ نویسان جوان در ایران تشویق کردیم تا این لگور پخش کنند. بیش از ۳۰۰۰ وبلاگ نویس از لگو ۸ مارس استفاده کردند. همزمان همه صفحات نشریه شماره ۲۰ و ۱۹ سازمان آزادی زن مزین به روبان هشت مارس شد. آذر ماجدی در برنامه تلویزیون زنان و دختران جوان را تشویق به درست کردن ربان و استفاده از آن کرد. ربان ۸ مارس با شعار زنده باد آزادی زن در فضای مدیایی مجازی شناخته شد. اما اتفاق مهمتر این بود که جوانان بسیاری از این طریق برای اولین بار با روز جهانی زن آشنا شدند. فعالان داخل به فراخوان سازمان آزادی زن جواب مثبت دادند. ابراز وجود فعالان جنبش آزادی زن در میان جنبش حقوق زن در میتینگها و جلسات ۸ مارس آنسال کاملا مشهود بود. روبان ۸ مارس با شعار زنده باد آزادی زن در تهران، اهواز، تبریز، سنندج، اراک و بسیاری شهرهای دیگر ایران استفاده شد. تراکتها و اعلامیه های سازمان آزادی زن پخش شد. ما به درستی مدعی شدیم که مهر سازمان آزادی زن بر ۸ مارس آن سال حک شد!

سال بعد دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب روبان را درست کردند و در تظاهرات با شکوه دانشگاه اصفهان از آن استفاده کردند. زمانی که عکسها و فیلم مربوط به آنروز را دیدم متوجه شدم که انسانی با دریایت بسیار بالا در میان این رفقا حضور دارد که فارغ از انشعاب و جدایی در کمونیسم کارگری افقی و آرمانی بجز یک دنیای بهتر ندارد. به شهادت بسیاری از دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب این شخص علیرضا داودی بود. از اینرو با دیدن این روبان غمی بزرگ در وجودم جاری میشود! او رفیقی مبارز، سازمانده، سخنرانی محبوب بود. او کمونسیتی پر شور بود که سخنرانیش در روز معروف به مراسم سرخ روز جهانی زن در اصفهان آنچنان لرزه ای سخت به جان رژیم اسلامی انداخت.

علیرضا داودی بعنوان فعال جنبش آزادی، رهایی زن و فعال جنبش کارگری در درون و بیرون دانشگاه اصفهان و چهره ای بارز در میان جنبش چپ دانشگاهی و فعالین کارگری در سراسر ایران بود. علیرضا داودی در ۲۶ سالگی بعد از آزادی از زندان رژیم اسلامی دچار مشکل قلبی شد و جان نازنینش را از دست داد. در حقیقت رژیم جنایتکار صد هزار اعدام جان علیرضا را گرفت. یاد عزیزش گرامی باد!

